

Хочу, щоб наш серіал вийшов на український та міжнародний медіаринки

Розповідає Юрій Соса, продюсер, редактор, режисер, актор про роботу на телеканалі «Надія».

Коли залишив світське телебачення, то не мав планів працювати взагалі на телеканалі. В'ячеслав Дем'ян запросив до себе у кабінет і запропонував участь на телеканалі «Надія». Спочатку розглядав це як служіння, не на повний час. Але почав працювати і зрозумів, що частково не буде, це буде повністю служіння на телеканалі.

Коли прийшов, продовжив удосконалювати програму «Непростое состояние» з Лідією Нейкурс. Тришки змінив студію, сценарії, почав знімати відеоролики для цієї програми.

У той час також як режисер ще займався програмою «Сила одного».

Паралельно з цим почав працювати над богословською програмою «Удивительные факты». У другому сезоні я був другим режисером, знімав сюжети. У цьому ж сезоні більш широко розкривали Біблію у світлі сучасного православ'я.

Потім була робота програми «Так чи інакше», яку продовжила Діана Міхневич.

Паралельно з цією програмою ми разом з Альоною Яворською, яка колись була авторкою та ведучою «Вихід поруч», почали шукати ідею. Вона написала сценарій для підлітків «Рожеві окуляри». Почали знімати, але згодом віддали Чернівецькій студії, яка добре впоралася з цим завданням. Мене запросили допомагати, і

я щомісяця їздив у Чернівці на тиждень. Був першим режисером та продюсером програми «Рожеві окуляри», зараз вони другий та третій сезон зняли самі. Іноді до мене телефонують, запитують, я їм підказую.

Паралельно з «Рожевими окулярами», під час святкування п'ятсотріччя Реформації, разом з Кирилом Андрєєвим працювали над програмою «Реформація-500». В цій програмі був режисером, продюсером та автором ідеї.

У той час, коли знімав «Рожеві окуляри», мене попросили спробувати себе в якості ведучого в програмі «Счастливей субботы». Це була проба себе у цьому форматі, але зрозумів, що це не моє. В цій програмі я був як ведучий, більше ніякі повноваження на себе не брав. Програма непогана, мені подобається, час від часу переглядаю, але це не мій формат. Як актору і режисеру, мені подобається імпровізувати, грати, щось придумувати. Разом з Ксенією Осадчук знімався один сезон, вона була вперше ведучою, виходило у неї дуже добре, бо має здібності та талант вести програму. Тим паче, передача була російською мовою, а для мене рідна українська.

«Профі Тайм» – це паралельний проект, який ми придумали з командою для доросліших дітей віком від семи до дванадцяти років. Ми зробили один сезон, виходило непогано, але два проекти робила одна та сама команда, і «Малюваки» і «Профі-Тайм», і нам було тяжко розділитися. Ми зрозуміли, що це прикольний формат, але на нього треба окрему команду, а можливості не було. І ми вирішили, що важливіше переформатувати «Малюваки».

Після програми «R-500» постало питання про дитячу програму «Малюваки», яку треба було якось змінювати або вдосконалювати, щоб вона була більш цікавою, якісною. Нашій команді – мені, Майї Чебан (виконавчий продюсер), Руслану Будіму (режисеру

монтажу), прийшла нова ідея. Ми перші на нашому телеканалі вирішили, що це буде не програма, а серіал, буде новий сучасний формат, цілком популярний. До цього були документальні фільми, а це буде розважальний, але й пізнавальний, місіонерський серіал для всієї родини. І називається цей серіал «Малюваки Сіті-Лайф». Власне зараз роблю тільки цей проект.

Розкажіть більш детально про роботу над цим серіалом. Яка його мета, скільки серій?

Мета цього серіалу – навчити дітей християнській моралі, комунікації, товаришуванню. Зараз нашим героям треба робити реальні речі – знати, як помити унітаз, як відремонтувати телевізор. Наприклад, що для цього треба покликати електрика, бо самому не можна. Ми стаємо ближче до дітей, до реалій, у яких живуть діти. Вони граються на приставках, дивляться телевізор, живуть у планшетах, мобільних телефонах. А наші герої на своєму власному прикладі показують, що це не завжди корисно. Показують батькам і дітям, як мудро знаходити вихід у цих повсякденних проблемах.

Зараз ми зняли дванадцять серій, майже всі серії готові. За відгуками наших колег, вийшло непогано, дуже якісно, на високому рівні, тож думаю, що глядачі реально оцінять. Це зовсім інший рівень подачі сценарію. В серіалі є легенький гумор, духовні висновки, мораль, цікаві ситуації. Ми підійшли до створення серіалу так, щоб він був цікавий для всієї родини.

У створенні такого серіалу Вас відразу підтримав телеканал?

Це була така авантюра, у яку управління телеканалу не дуже вірило. По-перше, це абсолютно новий формат. Звичайно, всі знали, що я знімався в телесеріалах у світському телебаченні, але у команди та у телеканалу такого досвіду не було. Мені довелося переконати усіх, що ми це зможемо, пояснити, як це буде виглядати.

Потім почали потроху підключатися, приносити свої ідеї разом, і таким чином вийшло те, що вийшло. Відзнявши перший сезон, я впевнено можу сказати, що вся команда розуміє, що і як, і ми можемо зняти вже другий сезон, і третій, і скільки завгодно. Ми вже розуміємо принцип створення такого продукту, час, за який він створюється, знаємо усі нюанси. Тому записуємо ідеї, сідаємо вдвох-троєх, або я сам, прописую повністю фабулу сценарію, кожен сцену: що, як, чому, а потім віддаємо автору Каріні Дрозда. Каріна була колись ведучою «Вісті надії», пише серіал. Ми даємо їй ідею сценарію, деякі репліки прописані. А вона на цю ідею накидає діалоги, може свою якусь ситуацію, потім пересилає нам. Каріна одна з авторів сценаріїв. Ми вчитуємо сценарій, десь робимо свої правки і знімаємо.

Хто задіяний у серіалі?

У цьому серіалі я режисер, продюсер та актор. Як продюсер, займаюся пошуком спонсорів та маркетингом. Також з нами працює Майя Чебан як режисер, Руслан Будін та декоратор-костюмер Алла Швець. Команда в мене постійна. Є команда, яка працює за кадром – оператори, звукорежисери. В серіалі знімався Сергій Степанюк, він грав сам себе. Світлана Андреева та Кирило Андреев, які ведуть програму «Два Я – одне життя», будуть грати цікаві ролі. Світлана буде грати роль вчительки у школі, а Кирило сантехнік, який приходить у гості до наших героїв у квартиру і багато чому вчить їх. У цьому серіалі режисером була і Майя, і Руслан, який був монтажером, але потім ми з Майєю запропонували йому також бути другим режисером. Він погодився і у нього це виходить дуже добре. Він дуже талановитий монтажер, фотограф, зараз ще й гарний режисер.

Що змінилося у наших героїв у цьому серіалі?

Наші герої з галявинки переїжджають у велике місто, Уляна дає їм свою квартиру, в якій вона колись жила, і вони живуть дорослим життям: платять за комунальні послуги, ходять до школи у п'ятий клас, стають цивілізованими. В цьому серіалі є учні в класі, є нові герої, додали дівчинку Майю, у яку Гошка

трохи закохається, у них буде симпатія. Також є, а як без цього, неслухняний учень, якого звати Кабан. Є іграшки, які живуть у телевізорі, який дивляться наші герої. Ще у квартирі живе папуга Генріх, про якого вони думають, що він не розмовляє. Але, коли вони виходять з квартири, він говорить якусь мудрість. Наші герої ходять до школи, ходять до супермаркету, купують продукти.

Де ви берете теми для кожної серії?

Бог посилає. Ми сідаємо з командою, молимося, і Бог нам дає ідею на кожен серію. Кожна серія – це окремий сюжет, це окрема історія. Але є лінії, які продовжуються. Наприклад, симпатія Гошки і Майї, виникає стара любов між вчителькою та сантехніком (Кирилом та Світланою), вони в певний момент зустрічаються і згадують, що колись одне одного любили, а зараз самотні. Ідеї придумуємо всі разом, беремо те, що нам хотілося б донести дітям, ті теми, які зараз дуже актуальні в житті. Коли почали знімати серіал, перш за все сказав команді: «Друзі, я хочу робити те, що мені до душі, що подобається. Те, що не до душі, робити не хочу. Можливо, це буде гарна ідея, але якщо мені не буде по душі, робити не буду. Давайте так придумувати, щоб нам подобалося. Якщо буде подобатися нам, то буде подобатися і іншим». Всі погодилися.

У вас «Малюваки» були для маленьких дітей. Зараз, як чую, вже не тільки для них, а й для старших?

Так, це було для дітей від чотирьох до дев'яти років. А зараз буде від п'яти і до всієї родини. Думаю, що підліткам це не буде цікаво, але можливо усе. Ми спробували зробити серіал на ширшу аудиторію.

Ви залучаєте психолога до написання сценарію?

Ні, не залучаємо. Я багато спілкуюсь з пасторами, сам цікавлюся психологією. У цьому серіалі я взяв зауваження Максима Балаклицького. Його син Назарчик дуже любить Гошку у програмі «Малюваки». На думку Максима, персонаж Гошки дуже

харизматичний, але негативний, він потрапляє у різні халепи, і йому все прощається. Назар сприймає негативні вчинки Гошки, як позитивні. У житті всі роблять помилки, усі потрапляють у різні ситуації, тому у серіалі вже інші діти також інколи попадають у різні халепи.

Чи долучаєте Ви до зйомок дітей? Де шукаєте обдарованих дітей?

У цьому серіалі у нас присутні діти різного віку, в основному шкільного від 3-8 класів. По-перше, запрошуємо дітей, які вже знімалися у «Малюваках». По-друге, проводимо кастинг серед різних християнських та звичайних шкіл. Ми приїжджаємо, кажемо, що знімаємо серіал, хто хоче, можете приходити на кастинг. Приходять батьки з дітьми, ми відбираємо потрібні типажі. Якщо не підходить на якусь роль, беремо на масовки, наприклад, коли діти просто сидять у класі. Це називається «актор масових сцен». Запрошували дітей, які приймали участь у «Профі Тайм», знявся Тимофій, Даніела не змогла, бо дуже зайнята. Можливо, зможе у другому сезоні. Є декілька діток, з якими познайомилися, коли знімали серіал на вулиці, і вони знялися в епізоді. Вони йшли повз нас і спитали, що ми знімаємо. Коли дізналися, що це телеканал «Надія», сказали, що дуже хочуть у нас зніматися. Ми їх запрошували, батьки дозволяти і вони знімалися. Один хлопчик знявся у двох серіях, так йому це подобається.

Цю роботу вважаю місіонерською, тому що багато дітей ніколи до цього не знали про нас, про зйомки, а коли приходять, вони знайомляться з християнськими відносинами. Ми зйомки починаємо з молитви, просимо Божого керівництва і на початку, і у кінці. Цей хлопчик ніколи не знав про телеканал, ніколи про нас не чув. Він каже, що йому подобається, коли ми молимося, стає спокійно на душі, що в нас така атмосфера. А цей хлопчик трохи неслухняний, але він просто приходиться, сидить і дивиться.

З дітьми якого віку Вам легше працювати?

Усе залежить від обдарованості дитини. З непрофесіоналом будь-

якого віку працювати трохи важче. Дорослий швидше зрозуміє завдання, яке треба зробити. Зрозуміло, що з Кирилом та Світланою працювати дуже легко, бо вони професійні актори. Я поясню їм завдання, вони щось своє додають і за один-два дублі ми знімаємо. З непрофесіоналами важче. Є у нас один хлопчик, вчиться у нашій школі, до нас потрапив через кастинг, знімався в першій серії. По типажу він нам підійшов, почали його вчити, тільки на дванадцятій-п'ятнадцятій дубль виходило як треба, але зіграв роль. Було важко, але це специфіка роботи. Тут кожна людина, кожний актор – це індивідуальність. На вулиці побачили маму з дівчинкою, яка дуже хотіла в нас зніматися. Вона прийшла, ми не знали яка вона, поставили у кадр, я попросив зробити «так і так», вона відразу, не соромлячись, зробила, зіграла так весело, смішно, що нам дуже сподобалося. З нею, такою маленькою, всього шість років, було легко.

Я вважаю, що немає неталановитих, неартистичних дітей, просто є питання амплу та характеру персонажу. Не кожна людина підійде на той чи інший характер персонажу, це специфіка роботи. Коли мене батьки питають: «Чи наша дитина хоч щось вміє?», кажу: «Звичайно, вміє, але вона нам не підходить просто за типажем. Нам потрібний маленький рудий хлопчик, а ваш може підійде на інший типаж». Батьки думають, що, якщо дитина не пройшла кастинг, то вона бездарна, але проблема не в цьому. Часто, коли проводять кастинг, батькам не пояснюють, чому дитину не обрали. А коли ми проводимо, пояснюємо, що не взяли, тому що шукаємо інший типаж для ролі.

Скільки часу Ви витрачаєте на зйомку однієї серії?

Буває від трьох днів до двох тижнів. На одну серію можна витратити три дні, але не всі актори можуть приїхати у всі ці дні. Протягом двох тижнів збираємо всіх у той день, коли усі можуть. Все, що можна, знімаємо у той день, коли є всі на майданчику. Наступного дня знімаємо інші сцени, можливо з іншої серії. Бувало, що в один день знімали сцени для першої, третьої та сьомої серії.

На цей серіал потрібен новий реквізит. Хто його готує, або де його берете?

В нас були художники-декоратори Філіп Шуберт та Наталя Зубач. Філіп Шуберт робив каркаси декорацій, а реквізит і все наповнення студії нам допомагала робити Наталя Зубач, яка у Львові зробила декорації до програми «Філософський камінь». Вона декоратор для багатьох програм. Я з нею дружу, і попросив, щоб допомогла у «Малюваках». Вона допомогла, підказала, які тканини використати, які кольори, яку геометрію, як усе оформити.

У цьому серіалі вже присутні дружні відносини, закоханість між двома. Як Вам вдалося показати це з християнської точки зору?

Звичайно, ми не показували, що вони цілуються. Це така романтика, яка була у фільмах радянських часів, коли люди цінували стосунки спілкування, спільні інтереси, а не те, що пропагують зараз у серіалах. Зараз навіть у дитячих фільмах та мультфільмах показують, як відразу цілуються. До речі, в нас буде серія про поцілунки, коли Гошка подивився бразильський серіал по телевізору, а там цілуються, і він подумав, що, щоб Майя його покохала, треба її поцілувати. Ми спробували охайно підійти до цієї теми, щоб дати зрозуміти, що з подругами потрібно спілкуватися, пізнавати, бути спочатку другом. Пробуємо піднімати дорослі теми, бо зараз діти разом з батьками дивляться фільми, які на дуже низькому рівні за сценаріями та духовністю, які показують весь бруд спілкування між людьми. Всі теми ми показуємо через призму християнства, але з гумором та цікаво.

Чи не маєте у планах знімати програму для молоді від чотирнадцяти-шістнадцяти років?

Програма «Рожеві окуляри» саме на такий вік. Але якщо Бог дасть спонсорів, меценатів, хочу зняти християнський серіал. Він буде про життя християн, можливо, якийсь історичний, поки що не знаю, але є мрія знімати художні фільми або серіали.

Коли ми починали знімати цей серіал, мало хто вірив, що все вийде, бо треба мати фінанси на декорації, тому що це особлива специфіка. Було важко починати. Але зараз в нас повірили. Ми показали керівництву декілька серій. В'ячеславу Дем'яну, менеджеру та директору мовлення телеканалу Павлові Ваценко, креативному продюсеру Роману Орлову – їм дуже сподобалося, оцінили високий рівень серіалу, і вони особисто обіцяють допомогти у його просуванні.

Що зараз робите, коли закінчили перший сезон?

Чекаємо на прем'єру. Займаємося маркетингом, шукаємо спонсорів. Знайшовся один партнер, це один з супермаркетів. Нам треба було знімати у супермаркеті, де наш герой Гошка їде купувати різні продукти. Вони стали нашими партнерами, безкоштовно дають можливість знімати у їхньому супермаркеті. Також є декілька спонсорів, це наші брати із Заходу та з Закарпаття, які пересилали 9000 гривень. Я, як продюсер, шукаю спонсорів, спілкуюсь, дзвоню, через різні фонди, через фонд Марії Максакової, у якому я є експертом та партнером цього фонду.

Ви бачите майбутнє серіалу?

Так. Ми хочемо спробувати з цим серіалом вийти на відомі дитячі телеканали, запропонувати каналу «Плюс-плюс», «Піксель», які є в Україні. Хочемо спробувати продати на різні регіональні телеканали. Звичайно, в нас є план сценаріїв, список нових тем, які б хотіли відтворити у новому сезоні. Плануємо відзняти ще два сезони точно, щоб цей серіал удосконалювався і жив довго. Хочу, щоб цей продукт вийшов на український та міжнародний медіаринки. В планах перекласти його на англійську та російську мови, щоб його дивилися у всіх англійських та російськомовних країнах.

Запитання – Алла Шумило